

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Országgyűlési Hivatal

Irományszám: T/4999/255
Érkezett: 2011 DEC 01.

Módosító javaslat

Dr. Kövér László
az Országgyűlés Elnöke részére

Budapest

Tisztelt Elnök Úr!

A Házszabály 94. § (1) bekezdése alapján a **nemzeti felsőoktatásról** szóló T/4999. számú javaslatához az alábbi

m ó d o s í t ó j a v a s l a t o t

terjesztem elő:

1. A törvényjavaslat 9. § (6) bekezdése elmarad:

[(6) Az egyetem valamennyi képzési ciklusban folytathat képzést. A főiskola alapképzést, - a kormányrendeletben meghatározottak szerint mesterképzést, osztatlan képzést - valamint felsőfokú végzettségi szintet nem biztosító képzést (felsőoktatási szakképzés, szakirányú továbbképzés) folytathat.]

2. A törvényjavaslat 115. § (6) bekezdése elmarad:

[(6) E törvény 9. § (6) bekezdésében foglaltakat 2013. szeptember 1-jétől kezdődően kell alkalmazni. A főiskolák a 2013 szeptemberében induló doktori képzésük – valamint kormányrendelet eltérő rendelkezése hiányában – mesterképzésük, osztatlan képzésük első évfolyamára hallgatót nem vehetnek fel, a képzést már megkezdett hallgatók (doktoranduszok) tanulmányaikat változatlan feltételek mellett – a képzési és kimeneti követelményben meghatározott képzési idő, illetve a 16. § (1) bekezdésben meghatározott időtartam alatt – fejezhetik be.]

INDOKOLÁS

A törvényjavaslat egyértelműen csak kétféle, mereven szétválasztott felsőoktatási intézménytípust ismer és határoz meg, az egyetemet és a főiskolát, az előbbit tekintve a minőség letéteményesének. Az indoklásban ki is mondja, hogy a „javaslat egyetem megnevezés használatát, a minőséget kifejező - több képzési területen folytatott - mester-, doktori képzéshez és doktori fokozatadáshoz köti”.

Azon túl, hogy ez a minőségszemlélet rendkívül korszerűtlen és egyoldalú, a hazai intézményrendszer is a külföldi, sikeres felsőoktatási rendszerek ismeretének teljes hiányáról is árulkodik. Egyfelől sajátos szemléletet tükröz az, hogy a minőségi képzés köréből az

indoklás egyszerűen kizárja az alapképzéseket. Pedig a hazai felsőoktatás színvonalának emeléséhez az alapképzések minőségének növelésén keresztül vezet az út, ezért ezeket sem szabad figyelmen kívül hagyni. Másfelől idehaza is – és szerte a világban – található olyan főiskolákat, illetve olyan, főiskolán működtetett mester és doktori képzéseket, amelyek minősége jóval magasabb sok egyetemnél, egyetemi mester és doktori képzésnél. Azaz a világ nem annyira egyszerű, fekete és fehér, ahogy azt a javaslat készítői látják és amilyenné a hazai felsőoktatást alakítani szándékoznak.

Az intézmények jogositványainak meghatározásánál nem ósdi előítéleteknek, hanem világosan meghatározott minőségi követelmények teljesítésének kell az irányadónak lenni. A felsőoktatási rendszert pedig szegényíti, a komplex és gyorsan változó környezetei feltételek között eredményességét rontja, ha az intézmények és képzések sokszínűsége helyett érdektelen és unalmas egy-, pontosabban kétszínűség jellemzi. A magyar felsőoktatási rendszer jövőjének megmentése érdekében ezért az elmúlt években egyre inkább kifejező és jellemző, áldásos sokszínűség fenntartása, sőt támogatása a helyes stratégiai irány. Ennek érdekében a főiskolákat egyoldalúan sújtó, számukra kedvezőtlen pályát kínáló rendelkezések törlését javasoljuk, a törvényjavaslat és indoklása készítőinek pedig kicsit árnyaltabb világképet kívánunk.

Budapest, 2011. december 1.

Osztolykán Ágnes
LMP